

„Acești foarte neînsemnați frați ai Mei”

DE CITIT

Luca 4:16-19;
Isaia 62:1,2;
Deuteronomul 15:11;
Matei 19:16-22;
Luca 19:1-10;
Iov 29:12-16.

DE MEMORAT

«Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii”.»

(Matei 25:34).

Sabat după-amiază

Biblia vorbește deseori despre străini, orfani și văduve. Această categorie de persoane poate fi cea la care a făcut referire Isus prin cuvintele: „acești foarte neînsemnați frați ai Mei” (Matei 25:40).

Cum îi putem identifica pe acești oameni astăzi? „Străinii” din vremurile biblice erau oameni care au trebuit să își părăsească țara, poate din cauza războaielor sau a foametei. Echivalentul în zilele noastre ar putea fi milioanele de refugiați care au ajuns săraci din cauza unor circumstanțe pe care nu ei le-au ales. „Orfanii” sunt copiii care și-au pierdut tatăl în război, într-un accident sau în urma unei boli. Această categorie i-ar putea include și pe cei al căror tată este în închisoare sau care lipsește dintr-un motiv sau altul. Ce câmp larg de slujire ni se prezintă aici! „Văduvele” sunt femeile care și-au pierdut soții din aceleași motive ca „orfanii”. Multe dintre aceste femei sunt întreținătoarele unei familii monoparentale, au grijă singure de copiii lor, și orice ajutor din partea bisericii le-ar fi de folos.

Fiind administratori ai bunurilor lui Dumnezeu, a-i ajuta pe săraci nu este doar o opțiune. Să-i ajutăm pe săraci înseamnă să urmărim exemplul lui Isus și să ascultăm de poruncile Lui.

Duminică, 12 februarie

Viața și lucrarea lui Isus

La începutul lucrării Sale publice, Isus a călătorit în Nazaret, o regiune din Galileea. Acesta era orașul Lui natal și oamenii de acolo deja auziseră despre lucrarea și minunile Sale. După cum era obiceiul, Isus a participat la serviciile de închinare în Sabat din sinagogă. Chiar dacă nu Isus era rabinul care oficia slujba, slujitorul I-a înmănat sulul lui Isaia și I-a cerut să citească din Scriptură. Isus a citit Isaia 61:1,2.

Citește Luca 4:16-19 și compară pasajul cu Isaia 61:1,2 (vezi și Luca 7:19-23). De ce crezi că a ales Isus acest pasaj? De ce aceste versete din Scriptură ar fi considerate mesianice? Ce au dezvăluit ele despre lucrarea lui Mesia?

Luca 4:16-19 ¹⁶A venit în Nazaret, unde fusese crescut; și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească, ¹⁷și I s-a dat cartea prorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris: ¹⁸„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați ¹⁹și să vestesc anul de îndurare al Domnului.”

Isaia 61:1,2 ¹ „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război, izbăvirea;

² să vestesc un an de îndurare al Domnului și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați;

Luca 7:19-23 ¹⁹ Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii săi și i-a trimis la Isus să-L întrebe: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”

²⁰ Aceștia, când s-au înfățișat înaintea lui Isus, I-au zis: „Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine să Te întrebăm: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”

²¹ Chiar în clipa aceea, Isus a vindecat pe mulți de boli, de chinuri, de duhuri rele, și multor orbi le-a dăruit vederea.

²² Și, drept răspuns, le-a zis: „Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce ați văzut și auzit: orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățați, surzii aud, morții învie, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.

²³ Ferice de acela pentru care nu voi fi un prilej de poticnire.”

Pentru că liderii religioși păreau să fi trecut cu vederea profețiile care vorbeau despre un Mesia care avea să sufere și interpretaseră greșit profețiile care vorbeau despre slava celei de a doua veniri (ceea ce ar trebui să ne amintească nouă de importanța înțelegerii corecte a profețiilor), majoritatea oamenilor aveau falsă idee că misiunea lui Mesia era să elibereze Israelul de cuceritorii și opresorii săi, romanii. Gândul că declarația de misiune a lui Mesia se găsea în Isaia 61:1,2 trebuie să fi fost un adevărat șoc.

Săracii erau în cele mai multe cazuri disprețuiți de către autoritățile lipsite de scrupule, precum vameșii, de către oamenii întreprinzători și cu stare și chiar de către propriii vecini. Se credea că sărăcia era blestemul lui Dum-

nezeu și că săracii erau săraci din vina lor. Din pricina acestei concepții, puțini erau aceia cărora le păsa de săraci și de starea lor nefericită.

Dar dragostea lui Isus pentru sărmani a fost una dintre cele mai mari dovezi ale caracterului Său mesianic, după cum vedem din modul în care a răspuns Isus la întrebarea lui Ioan Botezătorul dacă El este Mesia (vezi Matei 11:1-6). „Ca și ucenicii Mântuitorului, Ioan Botezătorul nu înțelegea natura Împărăției lui Hristos. El se aștepta ca Isus să ia tronul lui David, dar, pentru că timpul trecea și Mântuitorul nu ridica nicio pretenție la autoritatea regală, Ioan a început să fie nedumerit și neliniștit” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 215).

Citește Iacov 1:27. Cunoști mai multe asociații de caritate și organizații ale bisericii care slujesc săracilor? Cum te-ai putea implica?

Iacov 1:27 Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.

Luni, 13 februarie

Dumnezeu Se îngrijește de săraci

În scrierile lor, autorii Bibliei au inclus multe dispoziții ale lui Dumnezeu cu privire la săraci, străini, văduve și orfani. Avem consemnări ale acestor prevederi legale încă de la muntele Sinai. „Timp de șase ani, să semeni pământul și să-i strângi rodul. Dar în al șaptelea, să-i dai răgaz și să-l lași să se odihnească; din rodul lui să mănânce săracii poporului tău [...]. Tot așa să faci cu via și măslinii tăi” (Exodul 23:10,11).

2 Citește Leviticul 23:22 și Deuteronomul 15:11. Oricât de diferit ar fi acel context de viața noastră, ce principii ar trebui să extragem din aceste versete?

Leviticul 23:22 „Când veți secera semănăturile din țara voastră, să lași nesecerat un colț din câmpul tău și să nu strângi ce rămâne de pe urma secerătorilor. Să lași săracului și străinului aceste spice. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.”

Deuteronomul 15:11 Întotdeauna vor fi săraci în țară; de aceea îți dau porunca aceasta: „Să-ți deschizi mâna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta.”

Prin „frate” aici se face referire la israeliți sau frați de credință. Ne gândim de asemenea la ei ca la „săracii vrednici” sau „acești foarte neînsemnați frați ai Mei”. Psalmii ne oferă indicii despre cum ar trebui să îi tratăm pe cei în nevoie. „Faceți dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate nenorocitu-

lui și săracului, scăpați pe cel nevoiaș și lipsit, izbăviți-i din mâna celor răi!” (Psalmii 82:3,4). Acest pasaj indică ideea să ne implicăm în alte moduri decât doar să le asigurăm hrana.

Apoi există promisiuni pentru cei care îi ajută pe nevoiași. „Cine dă săracului nu duce lipsă, dar cine închide ochii este încărcat cu blesteme” (Proverbele 28:27). „Un împărat care judecă pe săraci după adevăr își va avea scaunul de domnie întărit pe vecie” (Proverbele 29:14). „Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac, căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește” (Psalmii 41:1). Așadar aceasta a fost dintotdeauna o preocupare în Israelul din vechime, chiar dacă uneori a fost pierdută din vedere.

În schimb, chiar și în vremurile mai moderne, în special în Anglia, sub impactul a ceea ce era cunoscut sub numele de „darwinism social”, mulți credeau nu numai că nu exista niciun imperativ moral de a-i ajuta pe sărmani, ci că, de fapt, era chiar greșit a fi ajutați. Adepții darwinismului social credeau că ar fi în detrimentul societății să îi ajute pe săraci, bolnavi sau nevoiași, pentru că, dacă aceștia se înmulțeau, nu făceau decât să slăbească structura socială a națiunii ca întreg. Oricât de dură ar fi fost, această gândire era rezultatul logic al credinței în evoluționism și al narațiunii false pe care acesta o proclamă.

Ce impact ar trebui să aibă Evanghelia – ideea că Hristos a murit *pentru toți* – asupra modului în care să îi tratăm pe *toți oamenii*, indiferent cine ar fi ei (deținuți, persoane asistate social, cu nevoi speciale sau cu anumite dependențe etc.)?

Marți, 14 februarie

Tânărul bogat

Nu știm prea multe despre el, decât că era tânăr, conducător, bogat și era interesat de lucrurile spirituale. Era atât de energic încât a venit la Isus alergând (Marcu 10:17). Era nerăbdător să afle despre viața veșnică. Această relatare este consemnată în toate cele trei evanghelii sinoptice: Matei 19:16-22, Marcu 10:17-22 și Luca 18:18-23.

3

Citește Matei 19:16-22. Ce a vrut Isus să spună prin cuvintele: „Dacă vrei să fii desăvârșit [...] du-te de vinde ce ai, dă la săraci și vei avea o comoară în cer! Apoi vino și urmează-Mă” (Matei 19:21)?

Matei 19:16-22 ¹⁶ Atunci s-a apropiat de Isus un om și I-a zis: „Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?”

¹⁷ El i-a răspuns: „De ce mă întrebi: „Ce bine?” Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.”

¹⁸ „Care?”, i-a zis el. Și Isus i-a răspuns: „Să nu ucizi; să nu preacurvești; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă;

¹⁹ să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta”; și: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

²⁰ Tânărul I-a zis: „Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinerețea mea; ce-mi mai lipsește?”

²¹ „Dacă vrei să fii desăvârșit”, i-a zis Isus, „du-te de vinde ce ai, dă la săraci și vei avea o comoară în cer! Apoi vino și urmează-Mă.”

²² Când a auzit tânărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că avea multe averi.

Celor mai mulți dintre noi, Isus nu ne cere să vindem tot ce avem și să dăm banii săracilor. Dar banii trebuie să fi fost dumnezeul acestui tânăr și, deși răspunsul lui Isus pare destul de dur, El știa că aceasta era singura speranță de salvare a tânărului. Biblia spune că el a plecat foarte supărat, pentru că își venera banii. I s-au oferit viața veșnică și un loc în cerul de apropiați ai lui Isus („Vino și urmează-Mă!” sunt aceleași cuvinte pe care Isus le-a folosit la chemarea adresată celor 12 ucenici). Dar nu mai auzim niciodată despre acest tânăr. A dat viața veșnică la schimb pentru bunurile lui pământești.

Ce schimb îngrozitor, nu-i așa? Ce exemplu trist de nepunere în practică a „satisfacției întârziate” (vezi studiul de săptămâna trecută)! A face aceeași alegere ca acest tânăr nu este altceva decât o înșelare, pentru că, indiferent ce ne pot oferi bogățiile materiale acum, mai devreme sau mai târziu cu toții murim și ne confruntăm cu perspectiva veșniciei. În același timp, foarte mulți oameni bogați descoperă că bogăția nu le oferă pacea și fericirea la care speraseră; într-adevăr, de multe ori, pare să se fi întâmplat chiar opusul. S-au scris foarte multe biografii despre cât de nefericiți au fost mulți oameni bogați. De fapt, din toată istoria înregistrată, una dintre cele mai bune descrieri a lipsei de satisfacție de pe urma bogăției se găsește în cartea Ecclesiastul. Din multele lecții care pot fi extrase de aici, una este foarte clară: banii nu pot cumpăra pacea și fericirea.

„Oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde, dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei, o va mântui. Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?” (Marcu 8:35-37). Dorești să te rogi chiar acum pentru mântuirea unei familii bogate?

Zacheu era un evreu bogat care își câștiga existența lucrând ca vameș pentru romani. Deoarece el și ceilalți vameși impuneau taxe mai mari decât cele prevăzute, Zacheu era urât de compatrioți și numit „păcătos”. El locuia în Ierihon, care se afla pe o rută comercială importantă. Întâlnirea dintre Zacheu și Isus nu a fost o coincidență. Zacheu părea să se fi pocăit și voia să facă niște schimbări în viață. Auzise despre Isus și voia să Îl vadă. Veste că grupul cu care călătorea Isus avea să ajungă la Ierihon în ziua aceea trebuie să se fi răspândit. Isus trebuia să treacă prin Ierihon venind dinspre Galileea, în ultimul Lui drum spre Ierusalim. Primele cuvinte ale lui Isus către Zacheu au dovedit că, încă dinainte de a intra în cetate, Isus știa totul despre el.

4 Citește Luca 19:1-10. Ce diferențe găsești între experiența lui Zacheu cu Isus și cea a tânărului bogat?

Luca 19:1-10 ¹ *Isus a intrat în Ierihon și trecea prin cetate.*

² *Și un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameșilor,*

³ *căuta să vadă care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, căci era mic de statură.*

⁴ *A alergat înainte și s-a suit într-un dud ca să-L vadă; pentru că pe drumul acela avea să treacă.*

⁵ *Isus, când a ajuns la locul acela, Și-a ridicat ochii în sus și i-a zis: „Zachee, dă-te jos degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta.”*

⁶ *Zacheu s-a dat jos în grabă și L-a primit cu bucurie.*

⁷ *Când au văzut lucrul acesta, toți cârteau și ziceau: „A intrat să găzduiască la un om păcătos!”*

⁸ *Dar Zacheu a stat înaintea Domnului și I-a zis: „Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor; și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit.”*

⁹ *Isus i-a zis: „Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta, căci și el este fiul lui Avraam.”*

¹⁰ *Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.”*

Zacheu și tânărul bogat aveau câteva lucruri în comun. Ambii erau bogați, ambii voiau să Îl întâlnească pe Isus și ambii voiau viața veșnică. Dar asemănările se opresc aici. Observăm că, atunci când Zacheu a spus că avea să dea săracilor „jumătate din averea” lui (Luca 19:8), Isus a acceptat acest gest ca expresie a unei adevărate experiențe de convertire. Nu i-a spus: „Îmi pare rău, dar, ca și în cazul tânărului bogat, vreau totul sau nimic. Jumătate nu-i destul!” De ce? Cel mai probabil pentru că, deși Zacheu ținea la bogăția lui, aceasta nu era un dumnezeu pentru el, cum era pentru

tânărul bogat. De fapt, chiar dacă nu știm ce anume i-a spus Isus, Zacheu este cel care vorbește primul despre dăruirea de bani săracilor. În schimb, Isus a fost cel care i-a spus în mod expres tânărului bogat să renunțe la tot, deoarece, în caz contrar, bogăția l-ar fi distrus. Deși, ca orice altă persoană bogată, trebuia să fie atent la pericolele bogăției, Zacheu părea să o țină sub control mai bine decât tânărul bogat.

„După ce tânărul bogat se depărtase de Isus, ucenicii rămăseseră uimiți de cuvintele Învățătorului lor: «Cât de anevoie este pentru cei ce se încred în bogății să intre în Împărăția lui Dumnezeu!» Ei își zisese apoi unii altora: «Cine poate atunci să fie mântuit?» Acum aveau o demonstrație a adevărului din cuvintele lui Hristos: «Lucrul acesta este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu» (Marcu 10:24,26,27; Luca 18:27). Ei au văzut cum, prin harul lui Dumnezeu, un bogat poate să intre în Împărăție» (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 555). 88

Joi, 16 februarie

„Ai văzut pe robul Meu Iov?”

5

Citește Iov 1:8. Cum este Iov descris de către Însuși Dumnezeu?

Iov 1:8 *Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău.”*

Nu e puțin lucru să fii descris de Dumnezeu ca „fără prihană” și „curat la suflet” (Iov 1:8), atât de neprihănit și de curat încât nimeni de pe pământ să nu te poată egala la vremea aceea. Să reținem că acestea sunt chiar spusele lui Dumnezeu despre Iov!

Chiar și după ce Iov s-a confruntat cu dezastru după dezastru, Dumnezeu a repetat ce a spus despre el, că nu mai e nimeni pe pământ ca el, că se ține tare și altele. Apoi Dumnezeu a adăugat un element: Iov a continuat să fie la fel „deși M-ai stârnit împotriva lui ca să-l distrug fără motiv” (Iov 2:3, NTR).

Deși ni se oferă o imagine puternică a neprihănirii și curăției lui Iov prin modul în care a refuzat să se lase de Dumnezeu în ciuda a tot ce i s-a întâmplat și în ciuda batjocurii soției sale – „Tu rămâi neclintit în neprihănirea ta! Blestemă pe Dumnezeu și mori!” (Iov 2:9) –, cartea prezintă și un alt aspect al vieții lui Iov, înainte ca drama să înceapă.

Citește Iov 29:11-16. Ce anume din descrierea aceasta ne ajută să înțelegem mai bine secretul caracterului lui Iov?

Iov 29:11-16 ¹¹ Urechea care mă auzea, mă numea fericit, ochiul care mă vedea mă lăuda.

¹² Căci scăpam pe săracul care cerea ajutor și pe orfanul lipsit de sprijin.

¹³ Binecuvântarea nenorocitului venea peste mine, umpleam de bucurie inima văduvei.

¹⁴ Mă îmbrăcam cu dreptatea și-i slujeam de îmbrăcămintă, neprihănirea îmi era manta și turban.

¹⁵ Orbului îi eram ochi, și schiopului picior.

¹⁶ Celor nenorociți le eram tată și cercetam pricina celui necunoscut.

Poate că cele mai edificatoare sunt chiar cuvintele lui Iov: „și cauza pe care nu o cunoșteam, am cercetat-o în amănunțime” (Iov 29:16, BTF). Cu alte cuvinte, Iov nu doar aștepta, de exemplu, ca un cerșetor în haine zdrențuite să îi ceară ajutorul, ci era proactiv: căuta el nevoile celor de lângă el și le venea în întâmpinare.

Ellen G. White sugerează: „Nu așteptați ca ei [săracii] să vă atragă atenția la nevoile lor. Faceți așa cum a făcut Iov. El căuta să înțeleagă lucrul pe care nu-l cunoștea. Faceți tururi de recunoaștere și luați cunoștință de ceea ce este necesar, precum și de modul în care pot fi cel mai bine împlinite respectivele nevoi” (*Mărturii pentru biserică*, vol. 5, p. 151). Acesta este un nivel de administrare a banilor și resurselor lui Dumnezeu care depășește practica multora dintre copiii lui Dumnezeu din zilele noastre.

Citește Isaia 58:6-8. Cum putem aplica aceste cuvinte din vechime la situația noastră de astăzi?

Isaia 58:6-8 ⁶ Și pe străinii care se vor lipi de Domnul ca să-I slujească și să iubească Numele

Domnului, pentru ca să fie slujitorii Lui, și pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pângărească, și vor stărui în legământul Meu,

⁷ îi voi aduce la muntele Meu cel sfânt și-i voi umple de veselie în Casa Mea de rugăciune. Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu, căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele.”

⁸ Așa vorbește Domnul Dumnezeu care strânge pe cei risipiți ai lui Israel: „Voi mai strânge și alte popoare la cei strânși acum din el.”

„Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții» (Matei 25:31,32). În felul acesta Hristos, aflat pe Muntele Măslinilor, le-a zugrăvit ucenicilor scena din ziua cea mare a judecății. Iar hotărârea ce se va lua atunci va depinde de un singur lucru. Când popoarele vor fi adunate înaintea Lui, vor fi acolo numai două categorii și viitorul lor veșnic va fi determinat de ceea ce au făcut sau au neglijat să facă pentru El, în persoana celor săraci și suferinzi” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 637).

„Când deschizi ușa pentru cei nevoiași și suferinzi ai lui Hristos, primești îngeri nevăzuți. Primești astfel tovărășia ființelor cerești. Ele aduc o atmosferă sfântă de bucurie și pace. Vin cu laude pe buze, al căror ecou se aude în ceruri. Fiecare faptă de milă constituie acolo o muzică. De pe tronul Său, Tatăl îi numără pe lucrătorii neegoști printre comorile Sale cele mai valoroase” (*Ibidem*, p. 639).

Studiu zilnic

Biblia: 2 Cronici 21 – 27;

1. Cine și de ce a fost îngropat la un loc cu împărații, deși era preot?
2. Cine nu a avut inima în totul dată Domnului?
3. Câți preoți s-au împotrivit împăratului Ozia, ca să nu ardă tămâie?
4. Cum a ajuns Iotam puternic?

Ellen G. White: cartea [Rugăciunea](#), capitolul 15 (până la „Rugăciunea Îl înviora pe Isus”)

5. Cum a ajuns Iotam puternic?

Studiul audio